

Secdenin Kerbelâ'nın balçıklı toprağı üzerine yapılması neden zorunludur?

Mecbur değil! Ama Şiâ Kerbelâ'nın toprağını, Hz. Peygamber (s) ve onun ailesinden (Ehl-i Beyt'ten) gelen İmamlar sayesinde sahip olduğu özelliklerden dolayı secde için tercih etmektedir. İmam Hüseyin'in (a) şehadetinden sonra, oğlu İmam Zeyn el-Abidin (a) bir kaç parça kaldırdı ve onları kutsal toprak ilan edip, çantasında sakladı. İmamlar (a) secdeyi bu toprağın üstünde ifâ ederlerdi, o topraktan tespih yaptırırıldardı ve onların üzerinde Allah'ı zikrederlerdi.

[İbnu Şehr Aşub, *El-Menakıb*, c.2, s.251]

Bunun dışında Şiîler secdenin bu toprağın üstünde yapılmasını bir mecburiyet olarak değil de, erişilen sevabın daha yüksek olması amacıyla tavsiye etmişlerdir. İmamlar (a) Allah'a yapılan secdenin ancak toprağın üzerinde yapılması gerektiğini söyleyip, bunun için Kerbelâ toprağının tercih edilmesini tavsiye etmişlerdir.

[Et-Tûsi, *Misbah el-Mütehaced*, s.511]

[Es-Saduk, *Men la yahzuruhu'l fakih*, c.1, s.174]

Uzun zamanlar Şiîler toprağı yanlarında taşımışlardır. Daha sonra, bu toprağın kutsallığına aykırı davranılmasından endişe edildiği için, toprağı kalıpla basmaya başlanmıştır. Bu kalıplara bugün *Mühür* denir. Namazlarda onların üzerine secde ediyoruz, bir farz olarak değil, özel manâsını göz önünde bulundurarak. Yanımızda pâk toprak bulunmadığı takdirde ise, toprakta biten bir şeyin üstünde yaparız.

Bazı art niyetli insanların Şiâ'nın İmam Hüseyin'e (a) veya hatta taşa taptıklarını iddiâ etmeleri son derece üzücüdür. Biz ancak Allah'a taparız, mührün ü z e r i n d e secde ederek, m ü h r e secde etmiyoruz. Ve hiç bir zaman İmam Hüseyin'e, İmam Alî'ye ya da Hz. Peygamber'e (s) tapmayız. Ancak Allah'a taparız ve secdeyi pâk toprağın üstünde ifâ etmemiz, Allah'ın kanunlarıyla uyum içerisindedir

Sonuç:

Şiîlerin yanlarında, genellikle Kerbelâ'dan olan küçük bir parça basılmış toprak taşımalarının sebepleri bunlardır. Böylece bu son derece efdâl nesnenin üzerinde secde edip, Allah Resûlünün (s) sünnetine uymaları mümkün olmaktadır.

Hakiki İslam hakkında daha ayrıntılı bilgi için:

<http://al-islam.org/faq/>

ziyaret ediniz.

v1.0

Sen şimdi Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol!
(Tevbe, 98)

Şiâ secde için neden *mühür* kullanıyor?

Şiî Müslümanlar, secdeyi mühür denen basılmış bir toprak parçasının üstünde ifa ederler. Bu toprak çoğu zaman Irak'ın Kerbelâ kentinden getiriliyor.

İslam'ın beş önemli mezhebinden olan Şîî Caferî fikhına göre secde, yiyecek ve elbiselerin dışında, pâk toprağın ya da toprakta biten tabîî bir maddenin üstünde yapılmalı. Buna göre secdenin toprak, taş, kum ve çimen üstünde yapılması caizdir. Madenlerin üstünde secde edilmez. Kağının üzerinde secde etmek ise, toprakta biten maddelerden üretildiği için caizdir. Ama elbise veya halının üzerinde secde etmek caiz değildir.

Tüm sünnî mezheplerin tanınmış müçtehitleri, toprağa ya da toprakta biten bir şeyin üstüne yapılan secdenin geçerli olduğu konusunda görüş birliğindedirler. .

Peki, Hz. Peygamber (s) ve Onun ashabı bunu hiç böyle yapmışlar mıdır?

Namazı toprağın üstünde kılmak, hiç şüphesiz, Hz. Peygamber ve etrafındakilerin sünnetindedir.

- Ebu Said El-Hudri anlatıyor:...Hz. Peygamber'in (s) burnu ve burun yumuşağı üzerinde (secdeden) su ve çamur bulaşğını gördüm...[Buhârî, Fadlu Leylet'l-Kadr 2, 3, İtikaf 1, 9, 13; Müslim, Sıyâm 213, (1167)]
- Hz. Enes anlatıyor: "Biz çok sıcak günlerde Resûlullah (s) ile birlikte namaz kılardık. Biriniz alnını sıcak sebebiyle yere koyamayacak olsa, giysisini serer onun üzerine secde ederdi. [Buhârî, Amel fis-Salât 9, Salât 23, Mevat 11; Müslim, Mesâcid 191, (620); Ebu Dâvud, Salât 93, (660); Tirmizî, Salât 411, (584); Nesai, İftitah 144, (2, 216); İbnu Mâce, İkâmetu's-Salât 64, (1033).

Bu hadisten anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber (s) ve ashabı sadece müstesna durumlarda elbiselerinin üstünde secde etmişlerdir.

Bunun dışında Hz. Peygamberin (s) secde ederken Humra kullandığı rivayet edilmiştir.

- Hz. Meymûne bildiriyor: Hz. Peygamber...Humra üzerinde namaz kılardı." [Buhârî, Salât 21, 19, 107, Hayz 29; Müslim, Mesâcid, 273, (513); Ebu Dâvud, Salât 91, (656); Nesâî Mesâcid 44, (2, 57)]
- Ünlü bir sünnî alimi olan El-Şevkanî'ye göre, Hz. Peygamber'in (s) bir çok sahabisinden, kendisinin Humraya secde ettiğini bildiren rivayetler mevcuttur. Bu rivayetleri içine alan eserlerin arasında **Sahih-i Muslim**, **Sahih-i Tirmizî**, **Sünen-i Ebu Davud**, **Sünen-i Nesa'i** ve daha birçok kitap sayar [El-Şevkanî, *Neyl al-Avtar*, Humraya secde etmek babında, Bd.2, S.128]

O zaman Humra nedir?

- Secdede yüz ve eller için yetecek büyüklükte küçük bir hasır. [Sahih-i Buhârî, (İngilizce tercümesi), c.1, kitap 8, No.376 (mütercimim açıklamasında)]

İbn-i Esir, bir diğer ünlü sünnî alimi, Cami' el-Üsûl adlı eserinde şöyle açıklamaktadır:

- "Humra günümüz Şia'sının secdeyi yaptığı nesne [gibi] dir." [İbn-i Esir, *Cami' el-Üsûl*, (Kahire, 1969), c.5, s.467]
- „Humra, palmye lifleri ya da başka malzemeden yapılmış küçük bir hasırdır... ve Şia'nın secdede kullandığı gibidir. “ [Talhis es-Sihah, s. 81]

Ama neden Kerbelâ toprağı?

Kerbelâ toprağının özellikleri Hz. Peygamber (s) zamanından beri bilinmekteydi ve daha sonra da hep ilgi odağı olmuştur.:

- Ümmü Seleme (r.a) dedi ki: „Ben Hüseyin'i (a) elinde kızılca bir kalıp toprak tutan dedesi, Hz. Peygamber'in (s) kucağında gördüm. Allah'ın resûlü (s) toprağı öptü ve ağladı. Ben ona, o toprağın ne olduğunu sordum. Resûlullah (s) dedi ki: „Cebrail bana bildirdi ki, benim oğlum, işte bu Hüseyin'im, Irak'ta katledilecektir. Bu toprağı o memleketten bana getirdi. Hüseyin'im başına gelecek çileden dolayı ağlıyorum.”” Sonra Hz. Peygamber (s) toprağı Ümmü Seleme'ye (r.a) verip, ona şöyle dedi: „Bu toprağın kana dönüştüğünü görürsen, bil ki, Hüseyin katledilmiş.” Ümmü Seleme toprağı bir kabın içinde sakladı ve ona hep dikkat ediyordu. Tâ ki, hicretten sonra 61. yılın Muharrem ayının 10'unda, Asûre gününde, toprak kana döndü. O anda, Hüseyin bin Ali'nin (a) şehit olduğunu biliyordu.

[El-Hakim, *Müstedrek*, c.4, s.398; Ez-Zehabî, *Siyer a'lem en-nubele'*, c.3, s.194; İbn-i Kesîr, *El-bidaye ve'n-nihaye*, c.6, s.230; El-Suyuti, *Hasâ'is al-Kübra*, c.2, s.450; *Cami' el-cevamî*, c.1, s. 26; [İbn-i Hacer el-Askalani, *Tehzib et-tehzib*, c.2, s.346]

'Ali ibn Ebî Talib, Sıffin savaşından sonra Kerbelâ'dan geçmişti. Bir avuç toprak eline alıp, dedi ki: “Ah, ah, bu yerde bir kaçtane adam katledilecek ve hesaba çekilmeden cennete girecektir!” [İbn-i Hacer el-Askalani, *Tehzib et-tehzib*, c.2, s.348]